

Warszawa, 8.03.2001 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

Prof. dr Andrzej Zoll

RPO/336109/00/IX/EB

00-090 Warszawa Tel. centr. 827 62 61
Al. Solidarności 77 Fax 827 64 53

Pan
Jan Maria Rokita

Przewodniczący Sejmowej
Komisji Administracji
i Spraw Wewnętrznych

Szanowny Panie Przewodniczący,

Po zapoznaniu się z pismem Pana z dnia 17 stycznia 2001r. stanowiącym odpowiedź na pismo mego Zastępcy dr. Jerzego Świątkiewicza zauważam, że uchwalenie ustawy z dnia 31 marca 2000r. o zmianie ustawy o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2000r. Nr 29, poz. 357) - bez ustosunkowania się do pozostałych problemów, nie wyczerpuje zagadnienia.

Nadal bowiem nie jest rozwiązana sprawa zrekompensowania Komendom Wojewódzkim Policji kosztów ponoszonych na zorganizowanie i przeprowadzenie egzaminów osób ubiegających się o licencję pracownika ochrony. Proponowana zmiana art. 33 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 1997r. Nr 114, poz. 740 ze zm.) poprzez wprowadzenie art. 33a dającego delegację Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji do wspólnego ustalenia z Ministrem Finansów wysokości ponoszonych kosztów z formalnego punktu widzenia nie budzi wątpliwości. Jednakże jak wynika z informacji uzyskanych w Departamencie Prawnym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji proponowane zmiany mają na celu całkowite przerzucenie kosztów ponoszonych przez Policję na barki osób ubiegających się o licencję.

Taka propozycja rozwiązania problemu budzi mój niepokój, bowiem ubiegającymi się o licencję są osoby niepracujące, zazwyczaj o niskim statusie majątkowym. Z kierowanych do mnie skarg wynika, że obecnie ponoszone koszty uzyskania licencji są zbyt wysokie. Podwyższenie ich może wpłynąć na zwiększenie liczby osób pozbawionych możliwości wykonywania pracy zarobkowej, a tym samym wpłynie na powiększenie liczby bezrobotnych.

Co do zarzutu, że "orzeczenie lekarskie nie jest orzeczeniem w rozumieniu art. 78 Konstytucji, od którego służy stronom zaskarżenie" pragnę wyjaśnić, że Rzecznik Praw Obywatelskich zdaje sobie sprawę, iż orzeczenie lekarskie jest zagadnieniem wstępnym (opinią, świadectwem stanu zdrowia), od którego zależy wydanie decyzji administracyjnej, która kształtuje prawo do uzyskania licencji pracownika ochrony I lub II stopnia. Jednakże nie oznacza to, iż nie może istnieć kontrola instancyjna tego rodzaju orzeczeń. Jak bowiem

wynika z innych przepisów prawa np. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 lipca 1991r. w sprawie właściwości i trybu postępowania komisji lekarskich podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych (Dz. U. z 1991r. Nr 79, poz. 349 ze zm.) komisje lekarskie orzekają w dwóch instancjach, a nadzór nad ich działalnością sprawuje Centralna Komisja Lekarska. Wprowadzenie analogicznego rozwiązania z jednej strony dałoby gwarancje obywatelom, że negatywne orzeczenie komisji lekarskiej nie zamyka im drogi do ubiegania się o uzyskanie licencji pracownika ochrony osób i mienia, z drugiej zaś wyeliminuje znane mi przypadki, kiedy to osoba nie uzyskawszy pozytywnej opinii lekarskiej stawała przed komisją w ościennym mieście tego samego województwa i tam uznawana była jako osoba zdrowa.

Nie mogę natomiast podzielić opinii Biura Legislacyjnego Kancelarii Sejmu, w której zawarty jest pogląd, że § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 23 marca 1999r. (Dz. U. z 1999r. Nr 30 , poz. 299) dopuszcza drogę odwoławczą od orzeczeń komisji lekarskich, bowiem przepis ten określa jedynie, że osoba posiadająca licencję, jak i ubiegająca się o nią ma obowiązek poddania się badaniom lekarskim . Dlatego też istnieje potrzeba wyraźnego sformalizowania drogi odwoławczej.

Pragnę podkreślić, że Rzecznikowi Praw Obywatelskich zależy na takim stanowieniu prawa, które będzie zgodne ze standardami państwa prawnego.

Wobec powyższego kieruję do Pana Przewodniczącego ponownie moje wystąpienie, prosząc o rozpatrzenie poruszonych problemów i powiadomienie mnie o zajęтым stanowisku.

Z wyrazami poważania

/-/